

Ben Nurcuyum diyebilmek

“Şucu-bucu değilsin sen, tefrika yapma” diyorsa sana nefsin,
Ey Aziz Kardeşim, Haykır “Ben Nurcuyum” diye.
Biz ne onun yanındayız ne de bunun Ey Aziz.
Biz hakkın yanındayız her daim.
Biz ne ona taraftarız ne de buna Ey Aziz.
Sadece Hakka taraftar, Hakkın yanında olana “tefrika yapma” denir mi hiç?
Onu dedirten şeytandır sen de biliyorsun..
Elimizde Nur.. Kalbimizde iman.. Aklımızda Kur’ân..
Dâvâmıza âşîğiz dilimizde “Allah” var..
Ağlasak, gözyaşlarımız zikir halinde düşer toprağa. Ve yeşertir kuru toprakları.
Biz imanın sütünü kaynağından emmişiz.
Çiğ çiğ değil, Risale-i Nur ‘un ocağında pişirip içmişiz.
Adına Üstadımız gibi “Dâvâm” deyip binamızı o temele inşa etmişiz..
Tanışsak biriyle ilk derdimiz “Emr-i Bil Mağruf” olur.
Kırsak birini elde olmadan, ilk derdimiz “Nurlara da küsmesin sakın” deyip yanına koşmak olur.
“Hürriyetperverim” diyenlere Hürriyeti, Müslümanın diyenlere Kulluğu, âşîğim diyenlere gerçek aşkı gösteririz..
Ve biz buna “Hizmet” deriz . Böbürlenmeyiz, hizmetin erleriyiz, hizmetçiyiz...İnsanlığa kul değil hizmetkârız biz..
Ahirzamanın sahabeleriyiz..
Mesleğimiz sahabe mesleğidir bilirsin Ey Aziz Dostum.
Bir söz gerekse eğer söylemeye, en güzelini bu devirde “Sözler”den söz ederiz.
Bir ziya gerekse eğer önümüzü görmeye..
Ya “Lem’alar” güneşini açarız, ya da “Şuâlar” yıldızını. Öyle yararız zulûmatı...
Biz ayrılığı gayrılığı sevmeyiz hiç. Çayımızı bile beraber demler beraber içeriz..
Biz Saidleriz...
Soyadımız Nur, Hocamız Nur, Şeyhimiz Nur, Üstadımız Nur..
Memleketimiz Nur(s)dur bizim..
Kitabımız Nur, kalemimiz Nur, aklımız fikrimiz hep Nurdur bizim..
Birimiz Hakka yürürse eğer şairin de dediği gibi söyleriz hep bir ağızdan:

Bir Said bir Saidin sinesinde gizlenir,
Saidler Saidlerle aynı yolda izlenir
Bu Saidler kervanı öyle haşmetlidir ki
Bir Said Rahmana göçse bin Said filizlenir.

